χλμ ώρα $μ^2$ βατ άτομα κιλά τόνοι λίτρα % θεσμοί κανόνες όρια $ €

μία πρόταση

Στη διάρκεια αυτού του αιώνα ο παγκόσμιος πληθυσμός θα αυξηθεί σε δέκα δισεκατομμύρια και θα φτάσει τον υψηλότερό του αριθμό· στη συνέχεια αναμένεται ότι ο πληθυσμός αυτός μετά από δημογραφική αλλαγή είτε θα σταθεροποιηθεί είτε θα μειωθεί. Αυτό γίνεται αντιληπτό από το ρυθμό γεννήσεων στις περισσότερες χώρες του κόσμου.

Στόχος μας επομένως πρέπει να είναι να δημιουργήσουμε τις συνθήκες ώστε να γίνει δυνατή μία **χαρούμενη ζωή για 10 δισεκατομμύρια άτομα**, πράγμα που σημαίνει πως θα ικανοποιούνται οι βασικές ανάγκες όλων και πως θα υπάρχουν αρκετοί πόροι για την ενεργοποίηση των ξεχωριστών δεξιοτήτων και ταλέντων του καθενός.

Όρια και προκλήσεις

Με σκοπό να προσδιορίσουμε έναν τρόπο ζωής και για τους δέκα δισεκατομμύρια ανθρώπους, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι παρακάτω διαστάσεις:

- Οικολογικά όρια
- Οικονομικά όρια
- Προσωπική εξέλιξη και κοινωνική άνεση

Οικολογικά όρια

Πρόσφατη έρευνα δείχνει ότι ο τρόπος ζωής μας σήμερα υπερβαίνει τα όρια του πλανήτη σε τουλάχιστον πέντε κατηγορίες που επιβαρύνουν το περιβάλλον (σύμφωνα με το Stockholm Resilience Center).

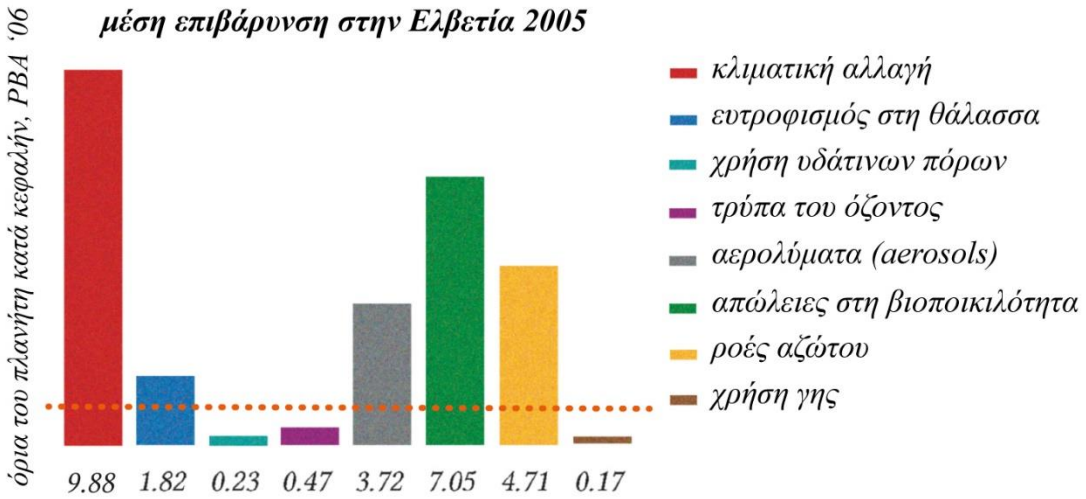

Η διακεκομμένη γραμμή αντιστοιχεί στα οικολογικά όρια του πλανήτη. Οι πιο κρίσιμες κατηγορίες είναι η κλιματική αλλαγή και η μείωση της βιοποικιλότητας.

Ένας τυπικός «δυτικός» τρόπος ζωής καθίσταται έτσι μη βιώσιμος, ακόμη και αν περιορίζεται στα παλιά κέντρα εκβιομηχάνισης. Αυτός ο τρόπος ζωής δε θα μπορούσε να εφαρμοστεί παγκοσμίως. Η τεχνολογική καινοτομία από μόνη της δεν είναι επαρκής και θα έρθει πολύ αργά. Πρέπει λοιπόν να αναζητήσουμε πιο έξυπνες εναλλακτικές. Για λόγους οικολογίας και δίκαιης κατανομής πόρων, ο κατάλογος ενός τυπικού τρόπου ζωής θα έπρεπε να δείχνει κάπως έτσι (πάρτε την Ελβετία σαν παράδειγμα):

- 20 $μ^2$ ιδιωτικού χώρου διαβίωσης
- 2.5 $μ^2$ κοινόχρηστου χώρου (1250 $μ^2$ σε ένα «μικρό κέντρο», δες παρακάτω)
- Όχι αυτοκίνητα
- Όχι πτήσεις
- Διαδρομή 6 χλμ με τρένο ανά άτομο τη μέρα (σήμερα: 6 χλμ στην Ελβετία)
- Ένα ταξίδι 1.000 χλμ με τρένο το χρόνο
- Ένα ταξίδι 1.000 χλμ με πλοίο το χρόνο
- Κατανάλωση 15 κιλών κρέατος το χρόνο (4.3 κιλά μοσχαρίσιο, 7.6 κιλά χοιρινό, 3.2 κιλά κοτόπουλο και άλλα πουλερικά· σήμερα: ΗΠΑ 120, Ελβετία 50)
- 20 λίτρα γάλα το χρόνο (σήμερα: 370 λίτρα στην Ελβετία)
- 70 λίτρα νερό την ημέρα
- 3 ώρες χρήσης του διαδικτύου την εβδομάδα (σήμερα: 7 ώρες)
- 1 εφημερίδα την ημέρα ανά 50 κατοίκους

Διάφοροι παράγοντες από τους παραπάνω μπορεί να είναι μερικώς ανταλλάξιμοι: π.χ. μπορείς να φας λιγότερο κρέας αλλά να απολαύσεις ένα ταξίδι με το αυτοκίνητο, να μειώσεις το χώρο διαβίωσής σου για μία κοντινή πτήση κλπ. Συνολικά, αυτά τα όρια απαιτούν έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο ζωής, που με τη σειρά του χρειάζεται για να επιτευχθεί μια καινούρια συνθήκη κατοίκησης και μια καινούρια συνθήκη θεσμικά και χωροταξικά. Ενώ ο καταναλωτισμός στις δυτικές κοινωνίες σήμερα είναι καθαρά μη βιώσιμος, ένας ευχάριστος τρόπος ζωής για όλους τους 10 δισεκατομμύρια ανθρώπους δεν είναι απλά εφικτός· θα σηματοδοτούσε τεράστια πρόοδο για την πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού. Και πάνω απ' όλα, υπάρχουν αρκετοί πόροι ώστε να αποφευχθεί ο μόχθος, να διατηρηθεί ή να ιδρυθεί ένα λειτουργικό σύστημα υγείας και να προωθηθεί η επιστημονική και η τεχνολογική πρόοδος.

Οικονομικά όρια

Το τρέχον οικονομικό σύστημα είναι σε μία κατάσταση μόνιμης κρίσης. Αυτό αποτυπώνεται εύκολα στα ακόλουθα νούμερα: 226 τρισεκατομμύρια δολάρια χρέους παγκοσμίως, ήτοι 300% του ΑΕΠ του πλανήτη στα 70 τρισεκατομμύρια (σχεδόν διπλάσιο της αναλογίας χρέους/ΑΕΠ στην Ελλάδα), μία φούσκα 600 τρισεκατομμυρίων από οικονομικά παράγωγα.

Η ανάπτυξη είναι μία συστημική αναγκαιότητα του τωρινού οικονομικού συστήματος, αλλά υπερβαίνει τις οικολογικές δυνατότητες του πλανήτη. Μία βιώσιμη οικονομία δεν μπορεί να βασιστεί στην ανάπτυξη. Οι υλικές επιπτώσεις της πρέπει να συρρικνωθούν, και να συρρικνωθούν γρήγορα.

Η ψηφιοποίηση και η αυτοματοποίηση θα μειώσουν τις αμειβόμενες θέσεις εργασίας στο 50% συγκριτικά με το τωρινό επίπεδο, το οποίο θα σήμαινε καλά νέα εάν τα εισοδήματά μας δεν εξαρτώνταν από την εργασία. Το γεγονός ότι η παραγωγή πλησιάζει το μηδενικό οριακό κόστος υποδεικνύει την κατάρρευση μίας οικονομίας που καθορίζεται από τη σχέση τιμής-μισθού. Η ζωτικής σημασίας, αλλά μη αμειβόμενη εργασία (60% κυρίως σε νοικοκυριά, γεωργία και υπηρεσίες φροντίδας) χρειάζεται ένα κατάλληλο κοινωνικό πλαίσιο ώστε να είναι ωφέλιμη για αυτούς που την εκτελούν.

Η ανισότητα αυξάνεται παγκοσμίως και δημιουργεί τεράστιο ρίσκο για τη δημοκρατία. Η ποσοτική χαλάρωση και το φθηνό χρήμα από τις κεντρικές τράπεζες διατηρούν μία ασταθή ισορροπία.

Υπάρχει ένα plan B, όταν η φούσκα τελικά σκάσει;

Μία πραγματικά βιώσιμη οικονομία ορίζεται από οικολογικούς και κοινωνικούς στόχους, βασισμένους σε κοινούς πόρους και κοινές ανάγκες. Καθιστά σίγουρο ότι όλοι ωφελούνται από τις τεχνολογικές εξελίξεις. Καθορίζεται από το δημοκρατικό αίσθημα των μελών της, που οργανώνονται σε λειτουργικές εδαφικές ενότητες. Μία λογική οικονομία των νοικοκυριών βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

- Όλοι συμβάλλουν σε ο,τι μπορούν, όλοι λαμβάνουν ό,τι τους χρειάζεται.
- Διαμοιρασμός και κατανομή αντί για ανταλλαγή και εμπορική προώθηση (marketing).
- Συνεργασία αντί για ανταγωνιστικότητα.

Μία τέτοια οικονομία απαιτεί νέες μορφές και νέους κανόνες.

Η ρύθμιση της αυτοδιάθεσης (δημοκρατία) μπορεί να λειτουργήσει σωστά σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες (Elinor Ostrom):

1. Ορίζοντας με ακρίβεια τα όρια της κοινότητας.
2. Φροντίζοντας ώστε να αντιστοιχούν οι κανόνες για τη χρήση κοινών πόρων («κοινά», commons) με τις τοπικές ανάγκες και συνθήκες.
3. Βεβαιώνοντας ότι αυτοί που επηρεάζονται από τους κανόνες μπορούν να συμμετάσχουν στη διαμόρφωση και τροποποίησή τους.
4. Βεβαιώνοντας ότι οι κανόνες που θεσπίζονται από τα μέλη της κοινότητας είναι σεβαστοί από εξωτερικές δομές εξουσίας.
5. Αναπτύσσοντας ένα σύστημα το οποίο σέβονται τα μέλη της κοινότητας για να ελέγχεται η συμπεριφορά των μελών.
6. Επιβάλλοντας κλιμακωτές κυρώσεις για την παράβαση των κανόνων.

7. Παρέχοντας προσβάσιμα, χαμηλού κόστους μέσα για την επίλυση διαφωνιών.
8. Η υπευθυνότητα για τη διαχείριση των κοινών πόρων χτίζεται από τα κάτω. Ένα μεγάλο αυτοδιαχειζόμενο σύστημα έχει πολλαπλά επίπεδα, με μικρές αυτοδιαχειριζόμενες μονάδες στη βάση του και κλιμακωτά δημιουργείται το αλληλοσυνδεόμενο σύστημα.

Αυτοί οι βασικοί κανόνες εφαρμόζονται σε όλους τους θεσμούς όλων των ενοτήτων (δες παρακάτω). Σε μία ορθολογική οικονομία των νοικοκυριών μπορούν να διακριθούν τρία βασικά πεδία:

- Η οικονομία για την καθημερινή συντήρηση των νοικοκυριών (γειτονιές, glomo1), όπου η μη αμειβόμενη εργασία είναι και η πιο συνηθισμένη.
- Επιπρόσθετες δημόσιες υπηρεσίες και κλάδοι, οι οποίες οργανώνονται σε μία μεγαλύτερη κλίμακα μέσω της βούλησης και της συνεργασίας των εμπλεκόμενων πολιτών. Αυτές οι υπηρεσίες είναι ορθολογικά σχεδιασμένες σύμφωνα με τους πόρους και τις ανάγκες, εντός των ορίων της κοινότητας και η διαχείρισή τους γίνεται από τις αρχές που ορίζουν οι πολίτες της κοινότητας.
- Ένα πεδίο δευτερευόντων ατομικών ή συλλογικών επιχειρήσεων διαφόρων μορφών (εταιρίες, συνεταιρισμοί, συνεργατικά εγχειρήματα), το οποίο δεν λειτουργεί σύμφωνα με ένα προκαθορισμένο σχέδιο, αλλά ρυθμίζεται από οικολογικούς και κοινωνικούς νόμους.

Ατομική εξέλιξη και κοινωνική ένταξη

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα, πολλές εκφάνσεις του τρόπου ζωής σήμερα μας κάνουν δυστυχισμένους, όπως για πάράδειγμα η φτώχεια και το συνεχές άγχος στον χώρο εργασίας. Υψηλά επίπεδα ανισότητας συνδέονται με περισσότερη βία και ασθενέστερη υγεία. Οι πιο ίσες κοινωνίες είναι επίσης οι πιο ευτυχισμένες (για παράδειγμα η Δανία).

Η ανάπτυξη της βιομηχανικής οικονομίας έχει καταλύσει καταπιεστικές οικογενειακές δομές και παραδοσιακές κοινότητες. Από την άλλη πλευρά, φαινόμενα όπως η ανεπιθύμητη μοναξιά, η κοινωνική απομόνωση και η ανωνυμία είναι λόγοι ανησυχίας. Πολλοί άνθρωποι υποφέρουν από έλλειψη της αίσθησης του «ανήκειν» και από έλλειψη στήριξης.

Ακόμα και εκεί που οι βασικές ανάγκες ικανοποιούνται, η αυθεντική ατομική εξέλιξη, η συμμετοχή και η κοινωνική ενδυνάμωση είναι ελλιπείς στον χώρο εργασίας και στο σπίτι.

Χρειαζόμαστε νέους τρόπους ζωής, όπου άτομα από όλες τις ηλικιακές ομάδες θα νιώθουν ενταγμένοι και μέρος μίας κοινότητας, θα απολαμβάνουν κοινωνική αναγνώριση και μία ασφαλή κοινωνική θέση. Για να μεγαλώσουν με υγεία και να γίνουν ευτυχισμένοι ενήλικες, τα παιδιά χρειάζονται ένα φιλικό και ασφαλές

περιβάλλον. Η ιδιωτικότητα, η κοινωνική ένταξη και η ατομική εξέλιξη δεν θα πρέπει να αποτελούν αντιφατικές έννοιες.

Για να δημιουργήσουμε αυτούς τους νέους τρόπους ζωής, πολλαπλές μορφές κατοίκησης για singles, ζευγάρια, οικογένειες και κοινότητες όλων των ειδών πρέπει να είναι διαθέσιμες αλλά και προσαρμόσιμες στις αλλαγές των προσωπικών συνθηκών, ώστε κανείς να μην αναγκάζεται να εγκαταλείψει τη γειτονιά του και να χάσει τους φίλους του.

Και πάνω απ' όλα: η δημοκρατία δημιουργεί ευτυχία.

5 παγκόσμιες λειτουργικές εδαφικές ενότητες (glomos)

Για να αντιμετωπίσουμε τις παρούσες οικολογικές, οικονομικές και ψυχοκοινωνικές προκλήσεις, προτείνουμε να οργανώσουμε τα 3,5 δισεκατομμύρια νοικοκυριά του πλανήτη σε αυτές τις 5 παγκόσμιες ενότητες (glomo):

1. 16 εκατομμύρια γειτονιές (glomo 1)
2. 400.000 δήμους ή μικρές πόλεις (glomo 2)
3. 4.000 μεγάλες πόλεις και περιοχές (glomo 3)
4. 800 επικράτειες (glomo 4)
5. 1 πλανήτης (glomo 5)

Συγκρίσιμες μορφές και μεγέθη οργάνωσης είναι απαραίτητα για την παγκόσμια ισότητα και για δίκαιη ανταλλαγή. Το «παγκόσμιο νοικοκυριό» (global household) προϋποθέτει ενότητες με καθαρά όρια και κανόνες.

Οι ενότητες (glomos) είναι αποκλειστικά λειτουργικές, χωρίς να ορίζουν ή να υπονοούν συγκεκριμένο τρόπο ζωής ή πολιτιστική ταυτότητα. Σχηματίζουν σφαίρες αλληλεγγύης ή επικουρικότητας, δηλαδή για παράδειγμα μεγαλύτερες ενότητες μπορούν να συνεισφέρουν εκεί που οι μικρότερες βρίσκονται σε δύσκολη θέση. Οποιαδήποτε λειτουργία πρέπει να γίνεται στο χαμηλότερο ή στο πλησιέστερο δυνατό επίπεδο (επανατοπικοποίηση). Ψηφιακά δίκτυα που λειτουργούν αυτόνομα μπορούν να είναι επίσης χρήσιμα.

1.Οικολογικά και κοινωνικά ενταγμένες γειτονιές (glomo 1)

Έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- Ο τρόπος ζωής είναι εντός του PBA (Planetary Boundaries Allowances, δες παραπάνω)
- Στεγάζουν 500 άτομα, με ποικίλη δημογραφική σύνθεση, κατά προσέγγιση
- Είναι δημοκρατικά δομημένες (συνεταιρισμοί, σύλλογοι)
- Αποτελούνται από συμπαγή κτίρια σε αστικό περιβάλλον (μικρές αποστάσεις)

- Συνδέονται με μία κοντινή γεωργική έκταση-βάση 600 έως 800 στρεμμάτων
- Έχουν εσωτερική οικονομία νοικοκυριών και φροντίδας
- Έχουν ένα αστικό «μικρό κέντρο» (microcenter)
- Διαθέτουν εύρος επιλογών κατοικίας: μονά δωμάτια, οικογενειακά διαμερίσματα, συνεταιριστική κατοικία, με σεβασμό στην ιδιωτικότητα

Τα μέλη μίας γειτονιάς συνδημιουργούν ένα «συλλογικό νοικοκυριό» που συμπληρώνει τα ιδιωτικά νοικοκυριά, εξασφαλίζοντας τις περισσότερες βασικές ανάγκες των κατοίκων.

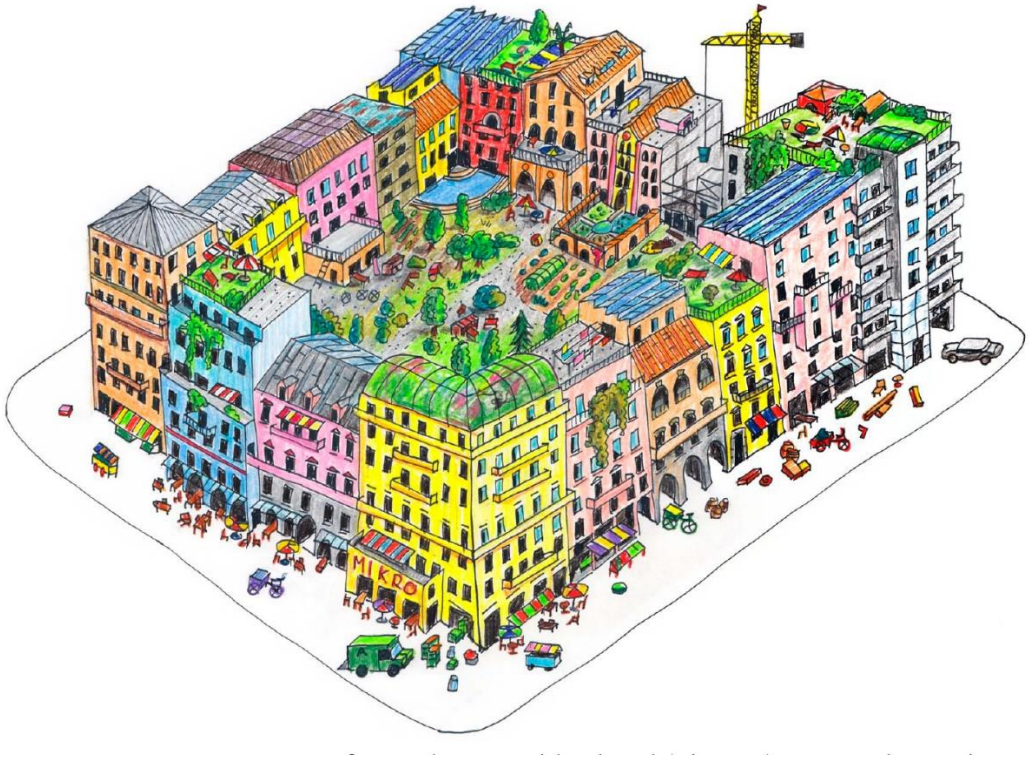

Απεικόνιση μίας αστικής γειτονιάς (glomo1) σε μία παραδοσιακή ευρωπαϊκή πόλη.

Γεωργική έκταση 620 στρεμμάτων είναι επαρκής για τη βασική προμήθεια φαγητού κάτω από εύκρατες κλιματικές συνθήκες (κεντρική Ευρώπη, ΗΠΑ, Κίνα, Ιαπωνία κλπ). Στις περισσότερες περιπτώσεις μία αγροτική βάση δεν θα απέχει περισσότερο από 20 έως 50 χλμ από τη γειτονιά. Ένα μικρό φορτηγό (3 τόνων) είναι αρκετό για να διανείμει το φαγητό σε οποιαδήποτε γειτονιά. Η συνεργασία, ο διαμοιρασμός και η ανταλλαγή μεταξύ διπλανών γειτονιών ενθαρρύνονται. Η πρόσβαση σε γη και τρόφιμα είναι σημαντική τόσο για την αυτονομία των γειτονιών, όσο και για την ποιότητα ζωής των κατοίκων τους (ποιότητα φαγητού, διακοπές στην ύπαιθρο, συμμετοχή σε αγροτική εργασία και επεξεργασία τροφίμων).

Για να δώσουμε ένα παράδειγμα των τύπων και ποσοτήτων τροφίμων και των απαραιτήτων επιφανειών:

προϊόν	*επεξεργα-σμένο προϊόν*	*άτομο/ εβδομάδα*	*500 άτομα/ εβδομάδα*	*το χρόνο*	*επιφάνεια*	*βοσκότοπος*
λαχανικά		3 κιλά	1500 κιλά	75 τόνοι	40 στρ.	
πατάτες		0.8 κιλά	400 κιλά	20 τόνοι	20 στρ.	
δημητριακά	αλεύρι, νιφάδες, σιμιγδάλι, ζυμαρικά	1 κιλό ψωμί = 700γρ. αλεύρι	350κιλά 50 κιλά 50 κιλά 150 κιλά	35 τόνοι	100 στρ.	
όσπρια, σόγια, φακές	τόφου		20 κιλά	1 τόνος	10 στρ.	
κολοκυθό-σπορος, λιναρόσπορος, ηλιοτρόπια	πυρηνέλαιο		20 κιλά 20 lt	1 τόνος 1000 lt	20 στρ.	
φρούτα	χυμός, μαρμελάδα, κομπόστα, ξηρά φρούτα	1.5 κιλό	750 κιλά	39 τόνοι	20 στρ.	
γάλα	γιαούρτι, τυρί, βούτυρο	0.5l = 0.5 lt 0.5κιλά = 0.5 lt 0.3κιλά = 3 lt 0.1κιλά =3 lt	250 lt 250 lt 1500 lt 1500 lt	30-40 αγελάδες 182000 lt	100 στρ.	150 στρ.
αυγά		2-3	1250	65'000 260 κότες	20 στρ.	
κρέας	μοσχαρίσιο, χοιρινό, πρόβειο, λουκάνικα	0.3 κιλά	150 κιλά	7.5 τόνοι (15 κιλά το άτομο το χρόνο)	βοσκότοπος βοοειδών 30 στρ. όσπρια για χοίρους 10 στρ.	90 στρ. 10 στρ.
σύνολο					**370 στρ.**	**620 στρ.**
κτηνοτροφία					160 στρ.	410 στρ.
γεωργία					210 στρ.	210 στρ.

(Εάν καταναλώνονται 7.5 κιλά κρέατος ανά άτομο το χρόνο, η απαραίτητη επιφάνεια μειώνεται σε 560 στρέμματα. Ένα μέρος της παραγωγής κρέατος συνδέεται με την γαλακτοκομική παραγωγή. Η ποσότητα γαλακτοκομικών προϊόντων που εμφανίζεται σε αυτόν τον πίνακα δεν αντιστοιχεί στο παράδειγμα οικολογικού καταλόγου που βρίσκεται παραπάνω.)

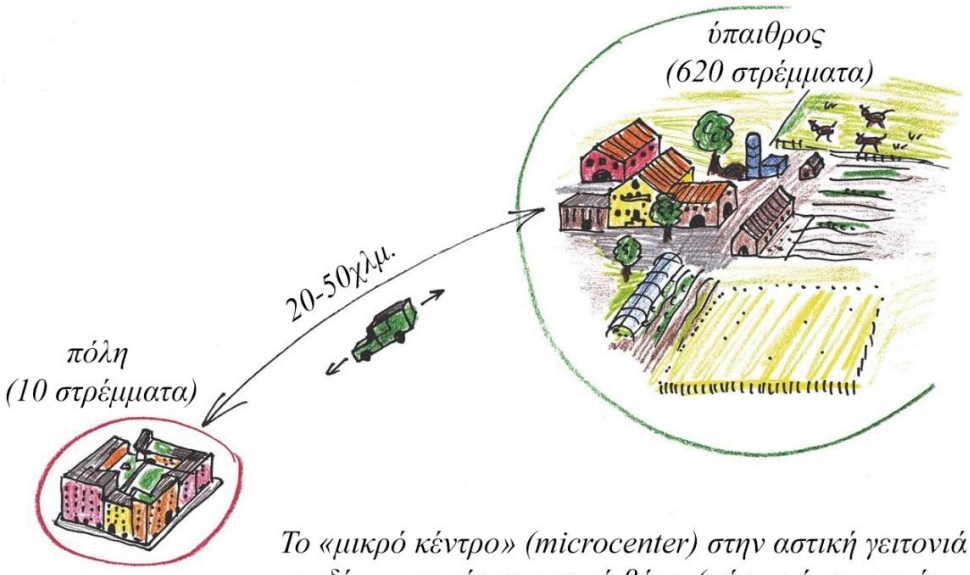

Το «μικρό κέντρο» (microcenter) στην αστική γειτονιά συνδέεται με μία γεωργική βάση (φάρμα ή συστοιχία γεωργικών εκμεταλλεύσεων) στην ευρύτερη περιοχή.

Το «μικρό κέντρο» (microcenter) είναι μία περιοχή μικτής χρήσης με διάφορες υπηρεσίες (κατά προτίμηση στο ισόγειο των κτιρίων) που βελτιστοποιεί τις δουλειές του σπιτιού, μειώνει τις αποστάσεις (80 μέτρα=1 λεπτό), επιτρέπει τη συνεργασία και λειτουργεί την ίδια στιγμή ως χώρος για καθημερινή επικοινωνία, κοινωνικές συγκεντρώσεις, διασκέδαση και παιχνίδια.

Ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες και τις προτιμήσεις των μελών καλύπτει μεταξύ 1.200μ^2 και 2.000μ^2. Η διαχείρισή του γίνεται από την οργάνωση των κατοίκων (βάσει μιας επιχειρησιακής ιδέας).

Παρακάτω είναι μία σχηματική απεικόνιση:

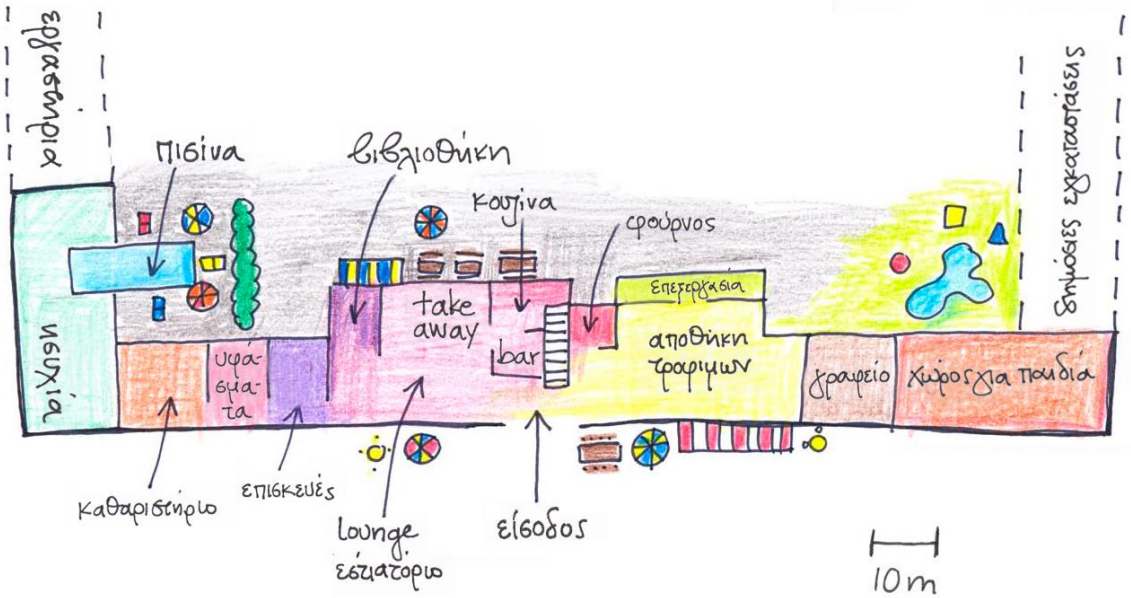

Στην Ελβετία 7,9 δισεκατομμύρια ώρες αμειβόμενης εργασίας και 9 δισεκατομμύρια ώρες μη αμειβόμενης εργασίας, κυρίως για δουλειές νοικοκυριού και φροντίδας, εκτελούνται κάθε χρόνο.

Υπολογιζόμενη σε μια μέση διάρκειας ζωής (συμπεριλαμβανομένου και του ύπνου), η αμειβόμενη εργασία δεν υπερβαίνει το 12%.

Η τωρινή αμειβόμενη εργασία ανέρχεται σε 22 ώρες το άτομο την εβδομάδα, η μη αμειβόμενη σε 24 ώρες, συνολικά 46 ώρες (65 σε νοικοκυριά με παιδιά).

Για κάποιον που ζει σε μια γειτονιά glomo, η αμειβόμενη εργασία ανέρχεται σε 14.5 ώρες, η μη αμειβόμενη σε 24 (συμπεριλαμβανομένης της γεωργίας), ένα σύνολο 38.5 ωρών, 44.3 με παιδιά (εκτίμηση).

Απεικόνιση μιας γειτονιάς (glomo1) σε μια τροπική πόλη.

Μια γειτονιά που ορίζεται με αυτόν τον τρόπο (glomo1):

- προσφέρει την άνεση ενός τετράστερου ξενοδοχείου
- μπορεί να εκπληρώσει ανάγκες ευέλικτα μέσω του διαμοιρασμού αγαθών (ιδιαίτερα τροφίμων)
- μπορεί να μειώσει τον ιδιωτικό χώρο κατοίκησης μέσω της συλλογικής χρήσης χώρων (μια βασική οικολογική ανάγκη)
- μπορεί, λόγω του μεγέθους της, να διανέμει με ευελιξία την οικιακή εργασία και σύμφωνα με τις προτιμήσεις όλων
- είναι ιδιαίτερα φιλική για γονείς και παιδιά
- μπορεί να διαθέτει έναν μικρό αριθμό μέσων μεταφοράς (ποδήλατα, αυτοκίνητα, ποδήλατα-ταξί, μικρά λεωφορεία)

- παρέχει την αίσθηση του «ανήκειν» και τις απαραίτητες συνθήκες για ατομική εξέλιξη
- ενισχύει την κοινωνική ενδυνάμωση και τη δημοκρατική συμμετοχή για τα μέλη της
- είναι το ιδανικό μέρος για κοινωνικά παιχνίδια και αυθόρμητα πάρτυ
- παρέχει ένα μεγάλο εύρος μορφών κατοίκησης και ευελιξία στην κατανομή των χώρων
- είναι ανοιχτή σε επισκέπτες (20 ξενώνες)
- οργανώνει μία δίκαιη και οικολογική γεωργική παραγωγή (χωρίς σπατάλη τροφίμων)
- αποτελεί την πρώτη ενότητα για πυκνές, πολύπλευρες και ευχάριστες πόλεις (υπάρχει ένα «μικρό κέντρο» κάθε 100 μέτρα)
- εγγυάται τη θεμελιώδη υλική αυτονομία και αποτελεί μια σταθερή βάση για μια δημοκρατία από τα κάτω (bottom-up)

2. Δήμοι και μικρές πόλεις ως βασικές κοινότητες (glomo2)

40 γειτονιές, ή 20.000 άτομα, συνιστούν έναν αστικό δήμο, ή – στην ύπαιθρο – μία μικρή πόλη, ως μία βασική κοινότητα για ένα εύρος δημόσιων υπηρεσιών:

- σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης
- κρατικές υπηρεσίες και υπηρεσίες ασφαλείας: αστυνομία, τοπικό δικαστήριο, κοινωνική βοήθεια, διοικητικά και πολιτικά όργανα (δημοτικό συμβούλιο)
- κέντρο υγείας
- ύδρευση
- ενέργεια
- δημόσια συγκοινωνία
- αποχέτευση, ανακύκλωση, διαχείριση υλικών
- κέντρο πολιτών ABC (κοινόχρηστη αίθουσα, βιβλιοθήκη, ξενοδοχείο, κινηματογράφος, κολλέγιο κλπ.)
- μια αποθήκη τροφίμων globex για πρόσθετα αγαθά από όλο τον κόσμο (fair trade)
- ένα συνεταιριστικό κέντρο παραγωγής (makersplace) για μικρές βιομηχανίες και εργαστήρια (υφάσματα, ξύλο, μέταλλο, μηχανήματα, ηλεκτρονικά, δέρμα κλπ.)

Σε μεγάλες πόλεις οι περισσότερες από αυτές τις υπηρεσίες μπορούν να οργανωθούν από οργανισμούς ενεργούς σε όλο τον αστικό ιστό, με τον ρόλο των δήμων να περιορίζεται σε ορισμένες ειδικές και συμβουλευτικές λειτουργίες.

Γύρω από αυτές τις δημόσιες λειτουργίες, ποικίλες ιδιωτικές ή συνεταιριστικές επιχειρήσεις όλων των ειδών μπορούν να ευδοκιμήσουν: καταστήματα πούρων, κατασκευαστές καπέλων, μικρά εστιατόρια, κοσμηματοπωλεία, δικηγόροι κλπ.

Ο δήμος ή μικρή πόλη λειτουργεί καλύτερα αν οι παραπάνω υπηρεσίες είναι συγκεντρωμένες γύρω από μία μικρή, κεντρική πλατεία (διαστάσεων 40 επί 40 μέτρα): οι αποστάσεις μειώνονται, οι συμπράξεις ενισχύονται και η επικοινωνία διευκολύνεται. Οι δήμοι/μικρές πόλεις είναι περιοχές με έντονη καθημερινή δραστηριότητα, όπου οι περισσότερες σημαντικές λειτουργίες είναι προσβάσιμες με τα πόδια εντός 10 λεπτών.

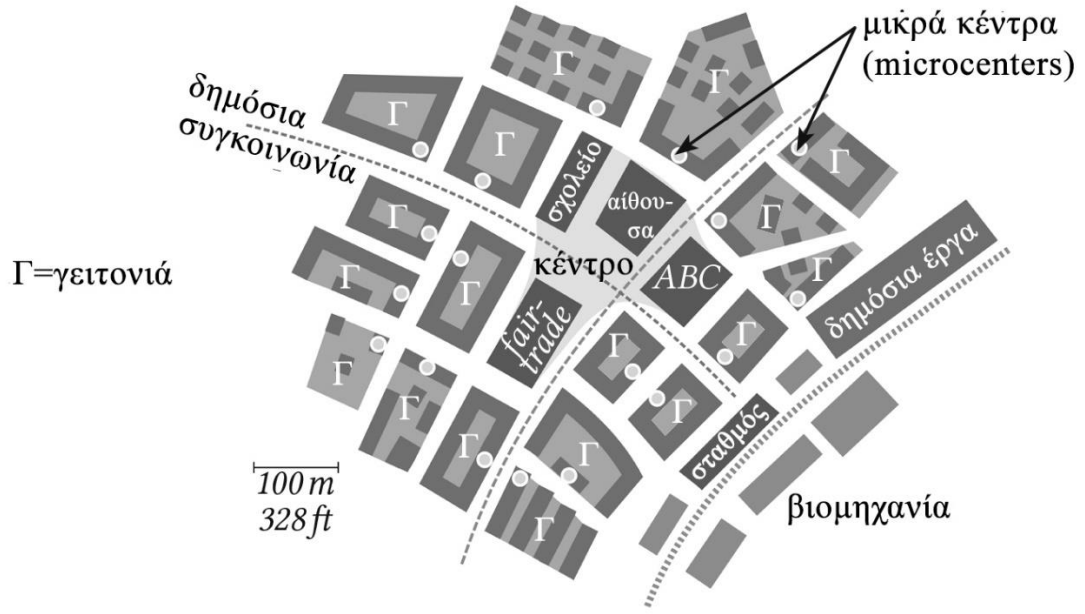

Σχηματική απεικόνιση μίας βασικής κοινότητας που μπορεί να είναι είτε ένας αστικός δήμος είτε μία μικρή πόλη.

Απεικόνιση ενός πιθανού ABC: Η «οθόνη στον κόσμο» (world wall) στο πίσω μέρος της εικόνας μπορεί να συνδεθεί διαδικτυακά με τις άλλες 399.999 «οθόνες στον κόσμο» του πλανήτη.

3. Περιοχές και μεγάλες πόλεις (glomo3)

Η ζωή και η εργασία σε μεγάλες πόλεις αποτελούν τον πυρήνα ενός βιώσιμου και απολαυστικού τρόπου ζωής στον πλανήτη. Οι κάτοικοι των πυκνοκατοικημένων κέντρων των πόλεων ζουν μια πιο υγιή, μεγαλύτερη σε διάρκεια και πιο ευτυχισμένη ζωή από τους κατοίκους των προαστίων. Οι μεγάλες πόλεις είναι οικολογικά επαρκείς και προσφέρουν πρόσβαση στους επιστημονικούς και πολιτιστικούς πόρους του πλανήτη. Μία τυπική μεγάλη πόλη έχει περίπου 500.000 κατοίκους, βρίσκεται σε μία μητροπολιτική περιοχή με πληθυσμό άλλου 1 εκατομμυρίου και προσφέρει υπηρεσίες και πόρους για μία περιοχή (6.000 με 10.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα) που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις και δυνατότητες του τόπου. Με πυκνότητα αντίστοιχη με εκείνη του Παρισιού, μπορεί κανείς να φτάσει στα περισσότερα μέρη με τα πόδια σε μισή ώρα ή με λεωφορείο σε 10 λεπτά. Οι μεγάλες πόλεις συνήθως προσφέρουν τις ακόλουθες δημόσιες υπηρεσίες:

- Πανεπιστήμιο
- Νοσοκομείο
- Ενέργεια
- Ύδρευση
- Τράπεζα
- Δημόσια μέσα μεταφοράς (λεωφορείο, τρένο)
- Δικαστήριο και αυτοδιοίκηση
- Θέατρο/όπερα
- Αθλητικές εγκαταστάσεις
- Βασικές βιομηχανίες
- Πλατφόρμα για συνεταιριστικές επιχειρήσεις (cooperatory)
- **Metrofoyer** (ένας μεγάλος χώρος συνάντησης για επισκέπτες, κοινωνικές πρωτοβουλίες, οργανώσεις και συμμετοχικές διαδικασίες κάθε είδους)

Υπηρεσίες με συχνές επαφές προμηθευτή-πελάτη συγκεντρώνονται στο κέντρο της πόλης. Γειτονικά σε αυτό βρίσκονται άλλες συνεταιριστικές ή ιδιωτικές επιχειρήσεις όπως gourmet εστιατόρια, καμπαρέ, καταστήματα μόδας, πολυτελή καταστήματα, μπαρ, κινηματογράφοι, δικηγόροι, πλαστικοί χειρουργοί και καταστήματα ηλεκτρονικών ειδών, που μπορούν να συνεισφέρουν στην ποιότητα ζωής. Η περιοχή ενσωματώνει την πόλη και την ύπαιθρο, οι οποίες συνδέονται από δημόσια μέσα μεταφοράς. Τα περισσότερα μέρη είναι προσβάσιμα σε μισή ώρα με λεωφορείο, τρένο και τραμ, ή σε μία ώρα με ποδήλατο. Οι περιοχές διαχειρίζονται το φυσικό τους περιβάλλον, όπως ποτάμια, λίμνες, ακτές, δάση και χερσότοπους. Σε αραιοκατοικημένες περιοχές χωρίς μεγάλες πόλεις, τα κέντρα παροχής δημοσίων υπηρεσιών θα εξελιχθούν σε μία κατάλληλη γεωγραφική θέση χωρίς πυκνό αστικό ιστό.

Απεικόνιση ενός metrofoyer (σε μία τοποθεσία στη Ζυρίχη): Ο κεντρικός χώρος χρησιμοποιείται για μεγαλύτερες συγκεντρώσεις και events, ενώ μπιστρό/ μπαρ/εστιατόρια βρίσκονται και στις δύο πλευρές, τα οποία τα διαχειρίζονται «αδελφές» πόλεις από όλο τον κόσμο. Στο πίσω μέρος υπάρχει ένας προθάλαμος υποδοχής της πόλης, των δήμων ή διάφορων οργανισμών της.

Στον επάνω όροφο οργανώσεις πολιτών, πολιτικά κόμματα, ΜΚΟ έχουν τις θέσεις τους· υπάρχουν αίθουσες συνεδριάσεων που παραχωρούνται για συναντήσεις, καθώς και ένα ανοιχτό αστικό think tank. Πιο πάνω υπάρχει ένα πανοραμικό εστιατόριο (με προσιτές τιμές) που το διαχειρίζεται η πόλη.

4. Επικράτειες (glomo4)

Οι επικράτειες αντιστοιχούν σε μία περιοχή περίπου 50.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων (αντίστοιχη με εμβαδό τετραγώνου πλευράς 225 χιλιομέτρων), η οποία κατοικείται από περίπου 10 εκατομμύρια άτομα. Μία επικράτεια αποτελείται από 5 με 10 περιοχές. Οι επικράτειες είναι καθαρά λειτουργικές, που σημαίνει ότι δεν έχουν ορισμένη εθνική, πολιτιστική και γλωσσική ταυτότητα. Το αν τα ιστορικά σύνορα λαμβάνονται υπόψη στον ορισμό των επικρατειών ή όχι είναι ζήτημα των στοιχείων της τοπογραφίας (ποτάμια, βουνά κλπ.).

Μία ενότητα επικράτειας αυτού του μεγέθους και πληθυσμού είναι ιδανική για υπηρεσίες και συστήματα μεγαλύτερης κλίμακας, όπως: ενέργεια (δίκτυο και σταθμοί παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, φράγματα), σιδηροδρομικά δίκτυα, προηγμένες εγκαταστάσεις έρευνας και μελέτης, δικαστήρια/αστυνομία, τράπεζες, ασφάλεια

(στρατός), κατασκευές, φαρμακευτικές και άλλες ζωτικής σημασίας βιομηχανίες. Οι επικράτειες είναι αρκετά μεγάλες ώστε να εμφανίζουν ανθεκτικότητα και προσαρμοστικότητα, να εγγυώνται την επείγουσα επέμβαση και να λειτουργούν ως ομάδες κοινωνικής αλληλεγγύης για άτομα, γειτονιές και άλλες ενότητες. Ως αυτόνομες μακροοικονομικές ενότητες διαχειρίζονται τα δικά τους νομίσματα, κεντρικές τράπεζες, σύνορα (κοινωνικο-οσμωτικές μεμβράνες) και εγκαθιδρύουν οικολογικούς και κοινωνικούς κανονισμούς.

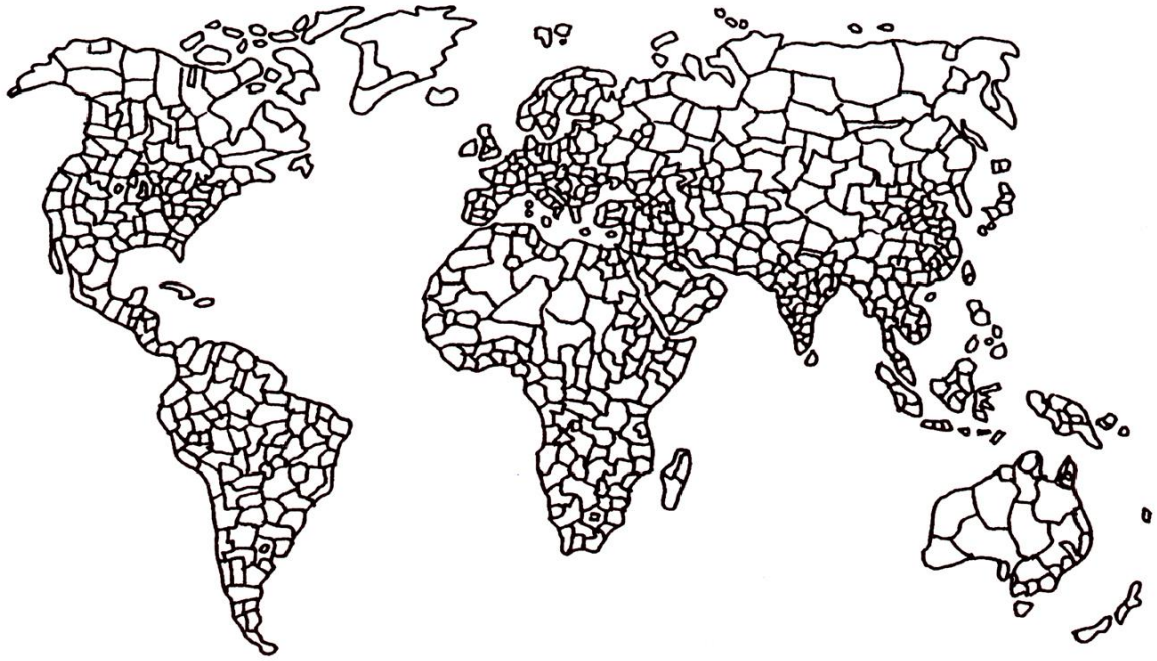

Ένας κόσμος από επικράτειες θα μπορούσε να δείχνει κάπως έτσι (τα σύνορα έχουν τοποθετηθεί τυχαία).

Τα περισσότερα μέρη σε μία επικράτεια μπορούν να είναι προσβάσιμα με τρένο μέσα σε δύο ώρες, πράγμα που καθιστά τις καθημερινές συνέργειες και την επικοινωνία αποτελεσματικές. Το μέγεθός τους είναι κατάλληλο για διαφανείς δημοκρατικές διαδικασίες και θεσμούς.

Όντας αρκετά μεγάλες για μία ορισμένη υλική αυτονομία και μικρότερες από τα μεγάλα παλιά κράτη, διαχέουν τις ανισότητες πολιτικής εξουσίας και αποτελούν τη βάση των ισορροπημένων θεσμών συνεργασίας παγκοσμίως.

Οι επικράτειες μπορούν να συμπράξουν με άλλες επικράτειες σε διμερείς ή πολυμερείς συνεργασίες και ομοσπονδίες (όπως το CERN, διηπειρωτικά δίκτυα τρένων, ηλεκτρικά δίκτυα, βιομηχανικά εξαρτήματα, ιατρικά προϊόντα).

5.Ο πλανήτης (glomo5)

Οι 800 επικράτειες του πλανήτη σχηματίζουν μία παγκόσμια συμμαχία για κοινή συνεργασία σε όλα τα θέματα οικουμενικής σημασίας, δημιουργώντας μία σειρά οργανισμών, όπως για:

- την παρακολούθηση και προστασία της βιόσφαιρας
- την οργάνωση της συνεργασίας και την επίλυση διενέξεων μεταξύ επικρατειών
- τους κανονισμούς για όρια και σύνορα
- τη διανομή παγκόσμιων πόρων
- την παγκόσμια τράπεζα
- τη βοήθεια έκτακτης ανάγκης (φυσικές καταστροφές, επιδημίες, τρόφιμα, φάρμακα)
- την ανταλλαγή τεχνογνωσίας
- την έρευνα
- την εξερεύνηση του διαστήματος
- το παγκόσμιο δικαστήριο
- την ασφάλεια και τις κυρώσεις
- την παραγωγή και διαμοιρασμό τεχνικών εξαρτημάτων, αλγορίθμων, υλικών
- τα συστήματα μεταφοράς
- τα συστήματα επικοινωνίας (δημόσιο διαδίκτυο, globonet)
- την πολιτιστική ανταλλαγή

Μιας και οι σημερινοί οικουμενικοί θεσμοί βρίσκονται σε κρίση νομιμότητας, μία νέα οργάνωση θα πρέπει να δημιουργηθεί. Σ' αυτήν θα έχουν ιδιαίτερη σημασία η διαφάνεια, οι δημοκρατικές δομές και η ίση εξουσία/μέγεθος των μελών.

Μια νομοθετική/αντιπροσωπευτική συνέλευση των 1.600 αντιπροσώπων (δύο από κάθε φύλο και επικράτεια) φαίνεται εύλογη, με ένα εκτελεστικό συμβούλιο από 25 μέλη που διαχειρίζονται τους οργανισμούς.

Συνολικά, οι παγκόσμιες δραστηριότητες θα συρρικνώθουν σε μέγεθος και σημασία, καθώς οι μικρές και τοπικές θα γίνονται όλο και πιο αποτελεσματικές χάρη στη ψηφιοποίηση, την αυτοματοποίηση και την ανταλλαγή γνώσης και πληροφορίας μέσω του globonet.

Σύνοψη

Μια παγκόσμια κατανομή οικονομικών τομέων, λειτουργιών και ενοτήτων θα μπορούσε να δείχνει κάπως έτσι (δίχως να επιδιώκεται μια πλήρης απεικόνιση ή ο ορισμός προτεραιοτήτων):

Ενότητα	*Δημόσιες Υπηρεσίες*	*Συνεταιρισμοί / ιδιωτικός τομέας*	*Νοικοκυριό/τρόφιμα*
πλανήτης (glomo 5)	καύσιμα, ορυκτά, ενέργεια, όπλα, τράπεζες σπόρων, φαρμακευτικά προϊόντα, ιατρική τεχνολογία, μηχανήματα, οχήματα, αεροπλάνα, globonet, έρευνα και ανάπτυξη, βοήθεια έκτακτης ανάγκης, τράπεζα	λογισμικό, μουσική, κινηματογράφος, τέχνη, ποτά, κρασί, πολυτελή αγαθά, υψηλή ραπτική, λογοτεχνία, παιχνίδια, παστά, καλλυντικά	καφές, τσάι, κακάο, καπνός, ξηροί καρποί, φασόλια
επικράτεια (glomo 4)	ενέργεια, τρένα, πλοία, φάρμακα, ιατρική τεχνολογία, βιομηχανίες, μηχανές, έρευνα, τράπεζα, πανεπιστήμια, γυαλί, χαρτί, χρώματα, cooperatory, νερό, πόροι έκτακτης ανάγκης, μέσα μαζικής ενημέρωσης, στρατός, αστυνομία/δικαστήρια	κρασί, τσίρκο, ποτά, λουκάνικα, τυρί, αλγόριθμοι, ρολόγια, ρούχα, σοκολάτα, σπίρτα, μαχαίρια, μπαχαρικά, ποδήλατα, μηχανές καφέ, μουσική, όπερα, μεγάλα ξενοδοχεία	αλάτι, λάδι, κονσέρβες, μπύρα, κρασί, ζάχαρη, σπόροι, κέντρα αγροτικών προϊόντων
περιοχή / μεγάλη πόλη (glomo 3)	ενέργεια, νερό, δημόσια συγκοινωνία, δρόμοι, νοσοκομείο, θέατρο, οικοδομικά υλικά, βιομηχανίες φωτός, τράπεζα, υφάσματα, μουσεία, εκπαίδευση, στάδια, αστυνομία/δικαστήρια, αθλητικές εγκαταστάσεις, cooperatory	σχεδιαστές μόδας, εστιατόρια, κινηματογράφοι, μπαρ, καμπαρέ, θέατρα, εκθεσιακοί χώροι, πούρα, παπούτσια, τσάντες, μαχαιροπίρουνα, κεραμικά, έπιπλα, κομμωτές, ξενοδοχεία, καλλυντικά	κέντρα αγροτικών προϊόντων, γαλακτοκομικά προϊόντα, ψάρια, λουκάνικα, μέλι, ίνες, σοκολάτα
δήμος / μικρή πόλη (glomo 2)	ενέργεια, νερό, δημόσια συγκοινωνία, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, επαγγελματική σχολή, νηπιαγωγείο, κέντρο υγείας, ΑΒC, αστυνομία, cooperatory, συνεταιριστικό κέντρο παραγωγής makersplace, νεκροταφείο, βιβλιοθήκες	ρούχα, καπέλα, αξεσουάρ, εστιατόρια, μπαρ, κινηματογράφοι, υπολογιστές, δικηγόροι, κοσμηματοπωλεία, έπιπλα, βιβλία, κομμωτήρια, μικρά ξενοδοχεία	globonex (κατάστημα fair trade), μπύρα, κρασί, κήποι λαχανικών, βότανα, μούρα, κοτόπουλα, λουλούδια, γουρούνια, μέλισσες
γειτονιά (glomo1)		εργαστήρια, μπαρ, γιόγκα	επεξεργασία τροφής, «μικρό κέντρο» (microcenter), στέγαση, μπουγάδα, έπιπλα, εργαλεία, επιδιορθώσεις, εργασίες συντήρησης κτιρίων, φροντίδα, intranet, βιβλιοθήκη

Θεσμοί

Οι προτεινόμενοι διοικητικοί θεσμοί κάθε ενότητας βρίσκονται στον παρακάτω πίνακα:

Ενότητα	*Νομοθετικοί Θεσμοί*	*Εκτελεστικοί Θεσμοί*	*Άμεσα Δημοκρατικά Δικαιώματα*
γειτονιά	Γενική συνέλευση	Επιτροπή (7 άτομα)	Δικαίωμα για κάλεσμα γενικής συνέλευσης
δήμος / μικρή πόλη	Μεγάλο συμβούλιο (100)	Μικρό συμβούλιο (7)	Πρόταση / δημοψήφισμα
περιοχή / μεγάλη πόλη	Μεγάλο συμβούλιο (100)	Μικρό συμβούλιο (7)	Πρόταση / δημοψήφισμα
επικράτεια	Μεγάλο συμβούλιο (400)	Μικρό συμβούλιο (11)	Πρόταση / δημοψήφισμα
πλανήτης	Μεγάλο συμβούλιο (1600)	Μικρό συμβούλιο (25)	-

Αυτοί οι θεσμοί εκπροσωπούν το παραδοσιακό και θεμελιωμένο μίγμα των άμεσο-δημοκρατικών συνελεύσεων, οργάνων των αντιπροσώπων και μέσων άμεσης δημοκρατίας. Είναι βασισμένοι σε θεμελιώδη δημοκρατικά δικαιώματα, όπως καθολικό δικαίωμα ψήφου, διαφάνεια, ελευθερία έκφρασης και διαπροσωπικών σχέσεων. Τα μέσα άμεσης δημοκρατίας δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται σε ενότητες μεγαλύτερες των επικρατείων.

Μετασχηματισμός και οικονομικά

Τα μέσα και οι πόροι για την πραγματοποίηση της πρότασης είναι σήμερα διαθέσιμα σε παγκόσμια κλίμακα. Ένα ορισμένο επίπεδο παγκόσμιας ισότητας είναι προϋπόθεση για την αξιόπιστη συνεργασία των ενοτήτων.

Ενώ οι παλιές βιομηχανικές κοινωνίες κυρίως στον βορρά του πλανήτη (Global North) συχνά εμφανίζουν υπερτροφικές υποδομές, οι απαραίτητες υποδομές και εξοπλισμός συχνά απουσιάζουν από τον νότο. Είναι επομένως απαραίτητο οι συνολικές επενδύσεις να στραφούν προς το νότο (Global South) για μια μεταβατική περίοδο.

Εάν υποθέσουμε ότι ο μετασχηματισμός των υπαρχόντων δομών σε γειτονιές – κοινότητες (glomo1) κοστίζει 5 εκατομμύρια δολάρια έκαστη, θα χρειαζόμασταν μία συνολική επένδυση 80 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Αυτό αντιστοιχεί στο ετήσιο παγκόσμιο ΑΕΠ. Ακόμη και σε πολλά χρόνια, μια τέτοια δαπάνη (κινητοποίηση υλικών πόρων) δεν φαίνεται βιώσιμη.

Εφόσον η δημιουργία λειτουργικών γειτονιών σε πλούσιες χώρες μπορεί εύκολα να χρηματοδοτηθεί από τα υπάρχοντα επενδυτικά ταμεία, θα χρειαζόμασταν επιπλέον

χρηματοδοτήσεις (δηλαδή πόρους ανάλογους με αυτούς που παρέχονται από τα επενδυτικά ταμεία) μόνο για το φτωχότερο 30%, δηλαδή 2.5 δισεκατομμύρια άτομα, ή 27 τρισεκατομμύρια δολάρια. Σε χρονικό διάστημα 20 ετών, αυτό αντιστοιχεί σε 1.35 τρισεκατομμύρια το χρόνο, ποσό που φαίνεται εφικτό.

- Το 1972 οι πλούσιες χώρες συμφώνησαν να συνεισφέρουν ποσοστό 0,7% του ΑΕΠ τους για αναπτυξιακή βοήθεια, πράγμα που δεν έκαναν ποτέ. 0.7% του παγκόσμιου ΑΕΠ είναι 560 δισεκατομμύρια δολάρια.
- Το 2016 οι παγκόσμιες δαπάνες για τις στρατιωτικές δυνάμεις ισοδυναμούσαν με 1.686 τρισεκατομμύρια δολάρια.
- Ο πόλεμος του Ιράκ κόστισε 3 τρισεκατομμύρια δολάρια.
- Το 2015 η αναπτυξιακή βοήθεια ήταν 131.59 δισεκατομμύρια δολάρια.
- Σύμφωνα με εκτιμήσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας, τα εμβάσματα ήταν συνολικά 585.1 δισεκατομμύρια δολάρια το 2016, από τα οποία 442 δισεκατομμύρια κατέληξαν σε αναπτυσσόμενες χώρες.
- Το 2006 η καθαρή ροή κεφαλαίου από αναπτυσσόμενες χώρες προς το βορρά (Global North) ήταν 658 δισεκατομμύρια δολάρια.
- Ένας παγκόσμιος φόρος Tobin ύψους 0,01% επί των χρηματοοικονομικών συναλλαγών θα απέδιδε περίπου 125 δισεκατομμύρια δολάρια.
- Τουλάχιστον 18.5 τρισεκατομμύρια δολάρια είναι συσσωρευμένα και δεν χρησιμοποιούνται από πλουσίους, ποσό που αντιστοιχεί σε μία ετήσια απώλεια φόρου άνω των 156 δισεκατομμυρίων δολαρίων παγκοσμίως.
- Αυτή τη στιγμή υπάρχουν περισσότεροι από 2.000 δισεκατομμυριούχοι που ζουν σε 20 χώρες. Ένας ετήσιος φόρος περιουσίας που θα επιβαλλόταν μόνο στο 1.5% της καθαρής αξίας της περιουσίας τους θα συγκέντρωνε 74 δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο.

Το γεγονός ότι σε εμάς, το 99 τοις εκατό, ανήκουν μόνο τα μισά από τα παγκόσμια περιουσιακά στοιχεία ακούγεται σκανδαλώδες, αλλά μπορούμε να το δούμε και αισιόδοξα: εφόσον μας ανήκουν έστω τα μισά περιουσιακά στοιχεία, είναι ώρα να κάνουμε κάτι χρήσιμο με αυτά. Δεν χρειάζεται να απαλλοτριώσουμε ή να φορολογήσουμε τους δισεκατομμυριούχους με σκοπό να χρηματοδοτήσουμε το μετασχηματιστικό μας σχέδιο. Κάποιοι από τους 99% λαμβάνουν αξιοπρεπή αμοιβή και θα μπορούσαν να αντέξουν οικονομικά να συνεισφέρουν στην χρηματοδότηση.

Πάρτε την Ελβετία ως παράδειγμα: 1.35 τρισεκατομμύρια αντιστοιχούν σε 9.045 δισεκατομμύρια (φράγκα ή δολάρια), αναλογικά στο 0.67% που η Ελβετία συμβάλλει στο παγκόσμιο ΑΕΠ. Για τους Ελβετούς εργαζόμενους που παίρνουν 400 δισεκατομμύρια τον χρόνο, αυτό θα αποτελούσε το 2.26%, ή 142 φράγκα του μέσου μηνιαίου μισθού των 6.300 φράγκων. Όχι τόσα πολλά για να σώσουν τον κόσμο, αλήθεια!

Οι πρωτοβουλίες για την υλοποίηση της πρότασης μπορούν να ξεκινήσουν σε όλα τα επίπεδα / ενότητες ταυτόχρονα.

Μερικά χρήσιμα βιβλία

Βιβλία στα Ελληνικά

- Bollier, David, Κοινά, μια σύντομη εισαγωγή, 2016
- Jackson, Tim, Ευημερία χωρίς ανάπτυξη, 2009/2017
- Kahneman, Daniel, Σκέψη, αργή και γρήγορη, 2011
- Layard, Richard, Ευτυχία: Μαθήματα από μια νέα επιστήμη, 2011
- Rosling, Hans, et.al., Factfulness (ελληνική έκδοση), 2017
- Κουπκιολής, Αλέξανδρος, Για τα κοινά της ελευθερίας, 2014

Ξενόγλωσση βιβλιογραφία

- Boudet, Dominique (Ed.), New Housing In Zurich, Typologies for a Changing Society, Park Books, 2017
- De Angelis, Massimo, Omnia Sunt Communia, Zed-Books, 2017
- Dolan, Paul, Happiness by Design, 2017
- Helfrich, Silke (Hg.), Die Welt der Commons, transcript Verlag, 2017
- Largo, Remo, Das passende Leben, 2017
- P.M. «The Power of Neighborhood» and the Commons, Autonome-dia, 2014
- Nelson, Anitra; Schneider, François, Housing for Degrowth, 2018
- Neustart Schweiz, Nach Hause kommen, 2016
- Raworth, Kate, Doughnut Economics, Seven Ways to Think Like a
- 21st-Century Economist, 2017
- Streeck, Wolfgang, How Will Capitalism End? Verso, 2016
- Wilkinson Richard G. and Kate Pickett, The Spirit Level: Why More Equal Societies Almost Always Do Better, 2009
- Widmer, Hans (Ed.), Die Andere Stadt, Paranoia City, 2017